

GARBA

1921

G

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

A

GARBA

GARBA

A

GARBA

GARBA

GARBA

RBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

A

reg. de caligrafia

ELS CLUBS DE LECTURA

JAUME FARRÉS I COBETA

Una conseqüència de l'extensió de l'escolarització (i, per tant, de l'alfabetització) a la totalitat de la població va ser que la lectura va passar de ser una activitat pública, social, a ser una activitat estrictament privada, íntima. Hi ha estudis, i molt interessants, que reflexionen sobre l'abast que aquest canvi tan profund en la forma de recepció ha propiciat en la pròpia obra literària.

La figura del lector públic gairebé ha desaparegut (podem trobar-ne encara algun rastre en la litúrgia o en els pares que llegeixen contes als infants) i els grups d'oients il·lustrats, que tenien en les lectures públiques una ocasió de trobar-se i compartir els mateixos continguts, van passar a ser, en el millor dels casos, silenciosos consumidors de paper i tinta.

Però la necessitat —i el plaer!— de compartir les sensacions, les reflexions i els suggeriments que suscita la lectura d'un llibre ha fet que es mantinguessin vius alguns fòrums de discussió i de debat, al marge, naturalment, de l'àmbit acadèmic. En serien un exemple, les tertúlies literàries, les lectures públiques, les presentacions de llibres, les converses amb llibreters lletraferits i, darrerament, els clubs de lectura.

Els Clubs de Lectura són una creació anglosaxona que va

proliferar amb èxit en universitats, biblioteques, institucions comunitàries i centres culturals americans. Tot i que n'hi ha de molts tipus, la filosofia comuna que els uneix és el fet d'estar formats per un grup de persones, que acorden fer la lectura (privada) d'un mateix llibre i trobar-se després per compartir allò que a cadascú li ha suggerit la lectura i mantenir una conversa espontània amb el pretext de la lectura feta. N'hi ha d'oberts i de tancats, d'especialitzats i de generalistes, d'un nivell més elevat i d'un nivell bàsic, dirigits per un animador de la lectura o sense, adreçats als lectors infantils o adults, amb ritmes diferents de trobades i d'implicació... En qualsevol cas, allò que es fa en un Club de Lectura és recuperar el plaer de la conversa al voltant d'un llibre i, en certa forma, reprendre el vell hàbit de convertir la lectura en un acte social i compartit.

Des de fa tres anys, a la nostra comarca s'han constituït alguns Clubs de Lectura al voltant de les biblioteques municipals. Qui signa té el plaer d'haver vist néixer els dos grups existents a Igualada, l'any 2002, i acompanyar-los en el viatge literari fins avui. D'acord amb les bibliotecàries, es va considerar que el nombre de membres de cada grup no havia de passar de quinze, per tal de poder mantenir amb comoditat una única conversa. El lloc de trobada és a la mateixa biblioteca en horari de vespre. El ritme de

lectures acordat és de cinc llibres l'any, especialment novel·les, ja que és el gènere que permet una conversa més fluïda i una major accessibilitat per part de qualsevol tipus de lector. Els títols triats poden ser suggerits pels membres del Club, o poden venir imposats per esdeveniments de l'actualitat (un premi literari, una efemèride, la mort d'algun escriptor, un èxit editorial inesperat...). La biblioteca s'encarrega de fer el préstec del llibre triat als lectors que no desitgin comprar-lo.

El paper del moderador és posar sobre la taula temes de conversa, animar la participació de tothom, ordenar la conversa, donar alguna pauta d'interpretació quan el llibre és difícil, aportar algun coneixement de teoria literària i, sobretot, deixar que cadascú expressi en veu alta la seva opinió. El criteri a l'hora de fer la tria de les cinc lectures anuals és obert. Així se seleccionen dues obres en llengua original (català o castellà), s'inclouen un o dos llibres que siguin traduccions i es mira de posar a la llista un llibre de rabiosa actualitat i la recuperació d'una obra clàssica.

L'experiència ha estat enriquidora i positiva. A més de parlar del llibre triat, cadascú pot comentar als altres les lectures que ha fet, reivindicar autors que li agraden, anunciar descobertes literàries. S'hi han introduït algunes provatures, com comptar en alguna sessió amb la presència de l'autor o del traductor i obrir el debat lite-

rari a tothom través d'un fòrum a internet. Encara que només sigui per fer-ne memòria i balanç, aquesta és la llista de les novel·les llegides al Club de lectura de la Biblioteca Central d'Igualada en els tres anys de vida del grup:

- *La dama de la perla*
(Tracy Chevalier)
- *El festí de l'amor*
(Charles Baxter)
- *La plaça del diamant*
(Mercè Rodoreda)
- *Les cendres d'Àngela*
(Franck McCourt)
- *La pell freda*
(Albert Sánchez Piñol)
- *L'ombra del vent*
(Carlos Ruiz Zafon)
- *El callejón de los milagros*
(Naghíb Mahfuz)
- *Les històries naturals*
(Joan Perucho)
- *Capsa de records*
(Antoni Dalmau)
- *El Quijote*
(Miguel de Cervantes)
- *Mentira*
(Enrique de Hériz)
- *Keops total*
(Jean Claude Izzo)
- *Camí de sirga*
(Jesús Montcada)